

та жертва е действителна, ако и смърта да се представлява само таинственнымъ образомъ; така литургическата жертва не се отличава отъ станалѣтъ на кръстѣтъ жертвѣ. Тя се приноси само Богу, защото тя е най паче дълго Богослуженія. Тя се приноси толкосъ за живытъ за да бы имъ ся вмѣнили заслугытъ на І. Христа, колкото и « за умершытъ въ общеніи тѣла и крови І. Христа, » както казва св. Августинъ (слов. 172); ето зашто тѣи ся спомянуватъ въ приношеніето на жертвѣтъ.

Онѣи отъ умрѣлитѣ, които не сѣ ся приелп ёще въ Божіѣтъ славѣ